

Gud giver også vand i åndelig tørke

"Herren vil altid lede dig, selv i øde egne vil han mætte dig. Han vil styrke din krop, så du bliver som en frodig have, som et kildevæld, hvis vand aldrig svigter."
Esajas' Bog 58,11

Dette vers kom ind i mit liv, da jeg gik på LMH, og jeg tager det ofte frem, når der er ting i livet eller tjenesten, som er svære og uoverskuelige at forholde sig til. Jeg føler tit, jeg lever mit liv i overhalingen. Hverdagen som børnefamilie giver ikke den samme ro og fordybelse som tidligere, og tjenesten er af og til blevet en sur pligt. Følelsen af at leve i åndelig tørke

melder sig. Dette vers lover mig, at jeg ikke er alene. Gud hører min bøn, og han leder mig ikke uden om tørke og svære tider, men han går med igennem dem. Det er i de tider, min afhængighed af Jesus forøges, og så er det lige meget, hvad jeg føler og tænker.

Kim Schou Andersen

Fokus på samtale i ægteskabet

Det første kursus på det nye center i Iringa havde mange vinkler på samliv i Tanzania

AF KAJA LAUTERBACH

"Det var en stor fornøjelse at være sammen med dem."

Det siger missionær og underviser Flemming Hansen om deltagerne på det første ægteskabskursus for tanzaniske evangelist-ægtespar i Iringa, Tanzania. Kurset blev afholdt den 11.-15. oktober på det nye Retræte- og Missionscenter, der blev indviet den 31. juli i år. Centeret er et samarbejde mellem LM og den lutherske kirke i Tanzania.

På grund af corona-situationen i landet er kursusvirksomheden først kommet i gang nu.

Bibelen som grundlag
Ti evangelister med ægtefæller deltog i kurset.

Flemming Hansen, der er undervisningsleder på centeret, fortæller, at de alle

er evangelister i forskellige byer rundt i Iringa Stift.

Kurset bestod dels af bibeltimer ud fra Galaterbrevet og dels af timer om for eksempel det bibelske grundlag for ægteskabet, tilgivelse, kærlighed, sex, tjenesten og økonomi.

Ud over Flemming Hansen og missionær Ruth Bach-Svendsen underviste den lokale leder af centeret, pastor Ndelwa. Lederen af Ilambilole Bibelskole, pastor Msungu, og hans kone gav gode råd om barnløshed, som er en stor skam i den tanzaniske kultur.

"Dertil kom, at samtale ægtefællerne imellem fyldte meget i kurset," siger undervisningslederen.

"Vi havde et stort fokus på at give dem et åbent rum, hvor de kunne komme frem med noget af det, som ellers oftest bliver fejlet ind under gulvtæppet i ægteskabet."

FOTO: RUTH BACH-SVENDSEN

NLM på vej mod ny struktur

Hovedstyret arbejder på at skabe plads til kvinder i den centrale ledelse og oprette tilsynsråd på alle niveauer

Fra NLM's 125-års jubilæum i 2016.

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

22.-24. oktober afholdt Norsk Luthersk Misjons-samband (NLM) et råds-møde, hvor organisationens struktur og menigheds-tænkning var omdrejningspunktet. NLM er LM's største nordiske samarbejdspartner i det internationale missionsarbejde.

Konkret ønskede NLM's hovedstyre at lave et skarpere skel mellem generelt lederansvar og åndeligt tilsyn på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt plan. Det skal ske gennem oprettelse

af forskellige tilsynsråd, der også giver mulighed for, at kvinder kan sidde i NLM's ledelse. Hovedstyret, der ønskes nedlagt, er i dag NLM's øverste ledelsesorgan og er på grund af organisationens teologiske fortolkning af hyrde- og lærernådegaverne kun forbeholdt mænd.

Et nyt centralstyre

En arbejdsgruppe, der blev nedsat i 2018, har lavet et 31-sider langt dokument, der skildrer NLM's teologiske syn på det at være kirke, samt NLM's historiske organisering som lægmands- og missionsbevægelse. 49 ud af de

50 delegerede ved råds-mødet gav tilsagn til hovedstyrets forslag om at tilslutte sig dokumentets teologiske tilgang. I forslaget lå også en genbekræftelse af den teologiske tænkning om mænds og kvinders tjeneste i organisationen.

Hovedstyret fremlagde også et forslag om at give dem mandat til at arbejde videre med nogle strukturaendringer, der foreslås i dokumentet. Det drejer sig konkret om at nedlægge råds-møde og hovedstyre og i stedet oprette et centralstyre, hvor både mænd og kvinder er repræsenteret.

Samtidig skal der oprettes et nyt organ med åndelig tilsynsfunktion.

Oprettelsen af tilsynsfunktioner skal også ske i alle NLM's forsamlinger, mens der på regionalt niveau udpeges en ledelse af regionens repræsentantskab. Her har regionslederen det åndelige tilsyn sammen med det åndeligt modne mænd.

Det er uklart, hvordan tilsynsrådet på nationalt plan skal sammensættes, og derfor gav et lille flertal på råds-mødet hovedstyret mandat til at tydeliggøre dette ved næste generalforsamling i sommeren 2022.

REBEKKA HAUGE BREUM ►► Det er skønt at høre børnenes lovprisning af Gud i sang

Nyt børnekor i Kirken ved Søerne

Korleder Rebekka Hauge Breum glæder sig over, at hun kan være med til at synge troen på Jesus ind i børnene

AF KAJA LAUTERBACH

Lørdag den 9. oktober holdt Silkeborgs nye kristne børnekor sin første koncert.

Det skete for forældre og søskende som afslutning på en kordag, hvor de havde været sammen fra midt på formiddagen til kl. 15.

"Det var en helt vildt god dag. Her havde vi bare tid nok – både til at spise sammen, være ude og lege og til at færdiggøre de sanglege, vi altid bruger til opvarmning," siger Rebekka Hauge Breum, der startede koret i august.

Den 24-årige korleder startede sit første børnekor i Astrup i Vestjylland, mens

hun gik på gymnasiet.

Hun har savnet børnekor, efter hun flyttede til Silkeborg for et par år siden, og gik derfor og drømte om at starte et børnekor ud fra LM-frimenigheden Kirken ved Søerne, hvor hun nu kommer.

"Jeg hørte, at der var en mere fra menigheden, der gik med de samme tanker, og nu er vi i gang," siger hun.

Ud over dem er der to ledere mere plus en "korbestemor", der sørger for kiks og saftvand og også er med til at synge.

Stort aldersspring er en pædagogisk udfordring
Koret, der øver tirsdag efter-

Det nye kor i Silkeborg gav deres første koncert som afslutning på kordagen.

FOTO: REBEKKA BREUM HAUGE

middag, består af 15 børn fra 0.-6. klasse.

"Det kan godt være en pædagogisk udfordring, hvordan man skal formidle tingene, når der er så stor aldersspredning," siger Re-

bekka. Hun læser til musikkolærer og glæder sig over, at koret giver hende mulighed for at prøve nogle ting af i praksis.

"Heldigvis er børnene gode til at sige til, hvis de sy-

nes, noget er for mærkeligt, så det giver mulighed for at rette det til."

Bibelvers med fagter illustrerer teksten

Rebekka har været med i det udvalg, der har udgivet LM Kids' nye sangbog "Vi synger bibelvers".

Mange af sangene er optaget på video, og man kan finde dem på YouTube, så man kan høre dem sunget

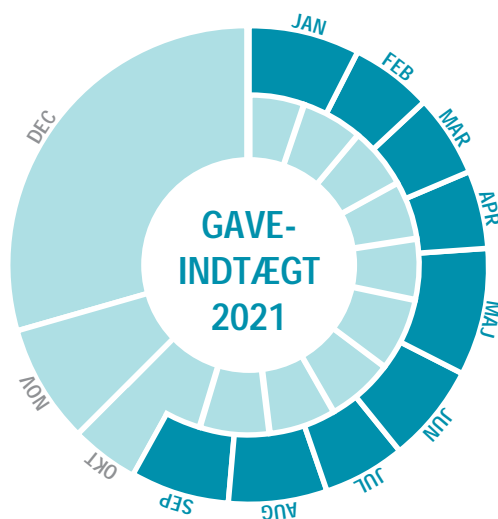
og se fagterne.

Hun fortæller, at børnekorret i Silkeborg har indspillet en del af sangene, og til en enkelt sang har børnene selv bestemt, hvilke fagter der kan illustrere teksten.

"Arbejdet med bibelverssangene har givet nogle gode snakke med børnene om betydningen af de ord, vi sang. På den måde har vi fået forkyndelsen ind i korøvelserne," siger Rebekka.

Hun glæder sig over at kunne være med til synge troen på Jesus ind i børnene.

"Det er skønt at høre deres lovprisning af Gud i sang," siger hun.

Grund til taknemmelighed

Efter årets tre første kvartaler er der grund til taknemmelighed, når man ser på gaveindtægterne.

Vi har modtaget 9,9 millioner kroner inklusive ekstrainsamlingen til oversvømmelsen i Etiopien (450.000 kr.). Selv om ekstrainsamlingen modregnes, er vi stadig en anelse foran gavebudgettet for de første ni måneder. Det er derfor med stor fortrosthed, at vi går ind i årets sidste og afgørende kvartal. Der er brug for gaver for cirka 7,1 millioner kroner resten af året.

Alt sammen for at udbringe evangeliet gennem LM's mangfoldige arbejde.

Johnny Lindgreen, resursechef

ESSENS ►

For mange jern i ilden

AF SØREN S. SØRENSEN
GENERALSEKRETÆR
SSS@DLM.DK

Smeden kan have mange jern i ilden, men kun bearbejde et ad gangen. En af de grundlæggende håndværkerråd er at udføre opgaverne i den rette rækkefølge, så man udnytter situationen bedst. At man sammentænk sin dag og tager tingene i en prioriteret rækkefølge. På den måde kan man sagtens nå flere kunder på samme dag. Men du kan ikke banke på to rødguldene hestesko samtidig!

Det kan man i overført betydning forsøge på, hvis man får for mange jern i ilden, men da jernets temperatur er altafgørende for bearbejdningens resultat, går det galt. Lektien er sværere for nogle af os end for andre, når man gerne vil have gang i flere jern ad gangen, men ikke for mange.

Prædikeren fra Gammel Testamente beskriver det således: Hellere en hånd fyldt med slid og jagen efter vind (Præd 4,6). Jesus er vores forbillede i denne lektie. Jeg har altid beundret ham for, hvordan han turde give tid til den enkelte og ikke som i den vestlige kultur søge succes hos flest muligt på samme tid. Og paradoksalt nok nåede Jesus og disciplene en kæmpe

gennemslagskraft, fordi de tog sig tid til gudsrelationen (hvilen) midt i vigtige besøg og opgaver.

Som kristen er vores succes ikke så afhængig af det, vi gør, som af den, vi relaterer til. Og her falder vores resultatskabende aktivisme og perfektionisme helt igen over for det at bygge kirke som troens folk. Vi er ikke kaldet til at have succes, men til at bære frugt. I lignelsen om de betroede talenter er det vigtige ikke den økonomiske vækst, men at være tro og derved bære frugt.

En frugt, som ikke kommer af egne kraftanstrengelser, men som kommer af hvilen med Gud, hvor det primært handler om at vokse sammen med og lade sig forme af Kristi billede (Rom 8,29).

I de bibelske tekster, hvor der tales om at bære frugt som kristen, lægges der større vægt på karakter end handlinger: "Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt ... bliv i min kærlighed" (Joh 15,8-9).

I Guds rige er det ikke aktivisme og produktivitet, der definerer graden af succes. Det er derfor sundt, hvis en kristen har sin identitet i det, han gør, frem for at have identitet i den, han relaterer til – nemlig Kristus. Det er Kristi person og navn, der definerer mit tilhørsforhold til Gud.

Dermed står vores aktiviteter i et andet lys: Vi tjener Jesus, fordi hans kærlighed flyder over og præger os. Hos ham kan vi få visdom til at prioritere rigtigt mellem jernene i ilden.

tro & mission

Udgiver

Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk OTM Avistryk Herning-Ikast
Oplag 2.700.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave
Kolos316 for 4. kvartal 2021
Fillipper213 for 3. kvartal 2021

Bibelciterer er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dlm.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Ideer og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement
Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 2. november 2021.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private:
130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM
Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/stoet.

JESPER HANSEN ►► Det har været en spændende opgave at prøve at identificere, hvad jeg skal undervise Flames lærere i

Missionær underviser cambodjanske lærere

Organisationen Flames mål er at udruste børnene til at bryde fattigdommen og den sociale arv

AF KAJA LAUTERBACH

Meget af undervisningen i de offentlige skoler i Cambodja er centreret omkring en autoritativ lærer og dennes viden. Læreren er centrum for undervisningen, og dennes viden skal videregives til eleverne. Ofte gennem repetitioner, huske-facts og copy-paste af lærerens måde at gøre det på.

Det er det indtryk, missionær Jesper Hansen sidder med. På grund af corona har skolerne i landet været lukkede i tæt ved et års tid, så han har ikke haft mulighed for selv at tage på besøg og opleve det.

Han og hans familie rejste til Cambodja i marts, og hans opgave er at efteruddanne og opkvalificere lærerne i organisationen Flame, der giver supplerende undervisning til børn fra de fattigste områder af Phnom Penh.

Evne til problemløsning

"Flame ønsker, at de børn, der deltager på Flames centre, skal kunne bryde den sociale arv og deres familiers fattigdom, og det kræver

Jesper Hansen i gang med undervise lærerne, der er tilknyttet organisationen Flame, i læringssteori. Da der på grund af corona er et forsamlingsloft på 15 personer i Cambodja, foregår undervisningen i mindre grupper.

selvstændighed, kreativitet, refleksion og evnen til problemløsning og til at lære af erfaring," siger Jesper Hansen.

"Det har været en spændende opgave at prøve at identificere, hvilke kompetencer, børnene særligt har brug for i deres voksenliv – og ud fra det afgøre, hvad jeg skal undervise Flames lærere i."

Han vil arbejde på, at

Flames lærere ikke bare blindt kopierer den undervisning, de selv er vokset op med, men at de får de kompetencer, som Flame ønsker, børnene får, nemlig kompetencen til at tænke selvstændigt, kritisk og kreativt.

Tilpasset undervisning

Netop evnen til at reflektere over egen undervisning er afgørende for, at man kan

målrette, udvikle og forbedre den – særligt uden at der står en udenlandsk mand og fortæller, hvad man skal gøre, påpeger Jesper Hansen.

I den cambodjanske kultur bliver "den hvide mand" ofte behandlet med særlig respekt. Sammenholdt med den normalt store respekt for læreren kan det være svært for ham at vurdere, hvilket udbytte de cambod-

janske lærere får af hans undervisning.

"Her er der ingen, der stiller spørgsmål, der afslører manglende forståelse af et emne," siger han.

"Derfor prøver jeg at tilpasse min undervisning, så det giver mig mulighed for at vurdere, om de forstår, hvad jeg underviser dem i. Jeg prøver også at differentiere niveauet, så det er relevant både for dem, der forstår

det hele, og for dem, der finder det udfordrende."

Læringsteori

En af måderne til at få cambodjanske lærere til at reflektere over deres metoder er undervisning i læringsteori – altså teori om, hvordan man tilegner sig viden.

"Man kan tilegne sig viden på mange måder, og man kan måske utilsigtet komme til at tro, at eleverne lærer noget bestemt, men i virkeligheden lærer de måske noget helt andet," siger Jesper Hansen.

Han forklarer, at to af de meget populære lærings-teorier er henholdsvis den behavioristiske og den konstruktivistiske tilgang, som giver vidt forskellige kompetencer. Dem har han brugt en del tid på at undervise Flames lærere i.

"Lidt karikeret og for simpelt kan man sige, at behaviorismen er meget velegnet til at overføre viden fra læreren til eleven. Konstruktivismen derimod er meget velegnet til at skabe selvstændige tankemønstre, problemløsning, kritisk tænkning og refleksion. Men den er ikke velegnet til rutinemæssige opgaver."

Det er vigtigt at tale om seksualitet

Familiekonsulent Kristian Andersen vil gerne være med til at give par et sprog for det seksuelle

Seksualitet er en gave, som man har hele livet. Uanset alder, og uanset om man lever i parforhold eller som single. Det er en del af at være skabt i Guds billede. Men det er også en opgave, som alle har behov for at lære at leve godt med.

For at blive klædt bedre på til at kunne hjælpe mennesker til det er LM's familiekonsulent, Kristian Andersen, i gang med en toårig uddannelse til sexolog hos Dansk Forening for Klinisk Sexologi.

"Jeg underviser om emner, der har med sex at gøre, og jeg tager den uddannelse, fordi jeg gerne vil blive i

stand til at tale om sex på en respektfuld og oplyst måde," siger han.

"Og så vil jeg gerne være med til at give dem, jeg taler med om sex, et sprog for det, så de kan kommunikere bedre med hinanden."

Nedbryde tabuer

Kristian Andersen fortæller, at den uddannelse, han tager, har et solidt fagligt grundlag.

"Det bliver understreget gang på gang, at seksualitet handler om både biologi, psykologi og den følelsesmæssige og relationelle side. Sex er ikke kun samleje, men handler rigtig meget om tillid

og trykthed," siger han.

Familiekonsulentens oplevelser, at sex er et emne, man undgår at tale om i familier, skoler og menigheder.

"Men tingene hænger sammen, og hvis det seksuelle ikke fungerer, kan det give store frustrationer for parrelationer og trivsel – og en følelse af, at 'vi' er forkerte."

Derfor vil han med sin nye viden gerne være med til at give et sprog for de ting, så parrene kan tale med hinanden – og med Gud – om det.

"For hvordan får man et sprog for noget, man aldrig taler om?" spørger Kristian Andersen, der også tror, at et bedre sprog for det sek-

suelle kan være med til at forebygge utroskab.

"Der er nemlig mindre fare for, at man kaster sig ud i utroskab og sidespring, hvis man får talt om problemerne."

Kristian Andersen ønsker også at hæve sit vidensniveau, så han bedre kan være til hjælp for dem, der oplever sig fanget i pornografien.

Ikke kun tabu for kristne

Langt de fleste, som hører, at Kristian Andersen er gået i gang med uddannelsen til sexolog, siger: "Hvor er det godt, at du dygtiggør dig inden for dette tabuiserede område," fortæller han.

"Folk i alle aldre – og ikke mindst ældre mennesker – udtrykker deres opbakning," siger han og tilføjer, at de – ligesom alle andre – ved, at det fylder meget i tanker og forestillinger.

Han fortæller, at mange faggrupper inden for sundhedsvæsenet er repræsenteret på uddannelsen – blandt andet læger, psykologer, sygeplejersker og terapeuter, der ønsker at blive klædt bedre på til at tale om sex.

"Det er nemlig ikke kun i kristne kredse, sex ofte er et tabu. Det er det også inden for sundhedsvæsenet, hvor mange helst går uden om at tale om sex med deres pa-

Nogle gange kan det være godt at tale med andre mennesker om sine udfordringer, siger Kristian Andersen, der selv tilbyder samtaler.

tienter. Det er et problem, da mange sygdomme og en del medicin kan påvirke menneskers seksualitet." *kl*

HANNE LEGARTH ►► Forældre har brug for at få forkyndt evangeliet ind i det at være forældre, så de kan blive sat fri og vide, at de ikke står alene i opdragelsen af deres børn

Tal evangeliet ind i forældrerollen

Ny institutleder ser frem til at være med til at føre Kristent Pædagogisk Institut godt ind i fremtiden

AF KARIN BORUP RAVNBORG

"Det er en virkelig spændende, men også kompliceret opgave, vi står med som kristne: Hvordan giver vi vores tro og livssyn videre til vores børn? Her har kirker og menigheder en stor opgave i at hjælpe forældrene."

Sådan siger 42-årige Hanne Terp Legarth, der siden 1. oktober har været ny daglig leder af Kristent Pædagogisk Institut (KPI) – et job, hun har overtaget efter Carsten Hjorth Pedersen, der efter 22 år som instituttets første landsleder er gået på pension.

Det er en opgave, hun går til med stor respekt på grund af den stærke faglige position, KPI har opbygget som et kristent pædagogisk resursecenter for lærere, pædagoger, menigheder, forældre og andre, der arbejder med at formidle det kristne budskab til børn og unge.

Min himmelske far er også mine børns far
Hanne Legarth er uddannet cand.mag. i litteraturhistorie og engelsk og har tidligere undervist på KFS'

Ledertræningscenter (LTC) i Ødsted og siden på Det kristne Gymnasium (KG) i Ringkøbing. Hun bor i den midtjyske landsby Ringive ved Billund, hvor hendes mand Jakob er sognepræst.

Hvor den tidligere institutleder havde en naturlig tilknytning til LM og til friskolerne, særligt Johannes-skolen i Hillerød, har Hanne Legarth, der også selv er præstedatter, til gengæld en god fornemmelse for, hvad der rører sig i Jyske kirker og menigheder. Gennem 13 år som ansat i KFS og siden som gymnasielærer på KG har hun fået en god fornemmelse af, hvad der påvirker de unge i dag, og hvad der skal til for at formidle evangeliet ind i deres samtid på en relevant måde.

Desuden har hun i flere år været klubleder og børnekorsleder, og hun brænder for at være med til at udruste kirker til at tale opmuntring ind i det at være en kristen familie.

"Forældre har brug for at få forkyndt evangeliet ind i det at være forældre, så de kan blive sat fri og vide, at de ikke står alene i opdragelsen af deres børn. Jeg husker det selv, da mine

Hanne Terp Legarth glæder sig over, at bestyrelsen for KPI er god til at give hende plads til at finde sin måde at gøre tingene på.

hun og henviser til de mange gode materialer på området, der allerede er lavet i LM og andre af samarbejdsorganisationerne.

"Der er rigtig meget god inspiration at hente til familierne allerede, og det vil vi i KPI gerne arbejde med på og være med til at kvantitetssikre i fremtiden ved at støtte vores samarbejdspartnere på det pædagogiske område."

"KPI er lykkedes meget godt med at samle resurser og sætte initiativer i søen på tværs af organisationer, og det er et arbejde, jeg glæder mig til at føre videre, ligesom jeg glæder mig til at stå i spidsen for samarbejdet med KPI's medlemsorganisationer," siger hun.

Glæder sig til samarbejdet

Den nye institutleder er helt

egne børn var små, den her oplevelse af, at 'Nej, nu gjorde jeg igen ikke det, jeg egentlig gerne ville' eller 'Der fik jeg sagt det på en dårlig måde'. Da blev det tydeligt, hvor meget jeg har brug for Gud. At huske på, at min himmelske far også er mine børns far og – om muligt – endnu mere vild med dem og optaget af deres frelse,

end jeg er. Det er jo faktisk befriende at høre," siger Hanne Legarth, der er mor til tre teenagebørn.

Allerede mange gode materialer

"Hvordan vi taler med vores børn om tro, eller hvordan vi holder en andagt, er ikke noget, der nødvendigvis kommer af sig selv," siger

med på, at det er noget af en omvæltning at overtage det over 20-årige arbejde, som Carsten Hjorth Pedersen har bygget op helt fra bunden fra sit kontor i Hillerød i Nordsjælland, og som hun nu skal lede fra præstegården i Midtjylland.

"Jeg har ingen forhåbning om at kunne fylde de sko ud ilge nu, som Carsten har fyldt ud. Alle har en forståelse for, at han har arbejdet med det her i over 20 år. Jeg oplever heldigvis, at bestyrelsen er meget god til at give mig plads, og at jeg ikke nødvendigvis skal være det samme, som han har været," siger Hanne Legarth.

Hun glæder sig meget til at rejse rundt og få et bredt kendskab til KPI's bagland og lytte efter, hvad man har gang i ilge nu, hvad man kan bruge hinanden til og hvad der er af behov i fremtiden.

"Måske kan det, at jeg er ny i det, også betyde, at jeg får brug for samarbejdspartnere på nye måder og får brug for at inddrage andre i arbejdet. Det tror jeg, at der kan komme noget rigtig godt ud af," understreger hun.

66 par til ægteskabskursus i Peru

Lange arbejdsdage, psykisk og fysisk vold og dårlig kommunikation præger mange familier i Peru. Den lutherske kirke tilbyder i et nyt kursus med LM-missionærer hjælp til par, der ønsker det

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Nogle dage før var 17 par tilmeldt. Dagen før lød tallet på 57 par til 12-modulkurset for ægtepar.

På dagen for kursets start – den 25. september – deltog 66 par i den første virtuelle undervisningstime i Peru.

"Vi måtte hoppe den lange præsentation over og springe ud i for første gang at undervise på spansk uden at have fornemmelse af, hvem vi underviste," fortæller Lise Berggren Smith. Hun er udsendt til Peru af LM for

netop at arbejde i kirkens familiearbejde.

Kurset, der foregår online, handler om kommunikation i hverdagen, kærlighedsprog, venskab, seksualitet, forsoning og andet, der er relevant for parrene.

Undervejs i kurset stiller Lise, der er uddannet krops- og psykoterapeut, og hendes mand, Frederik Berggren Smith, der er teolog, sig også til rådighed for samtaler og rådgivning.

"Trods vores sproglige begrænsninger er det allerede lykkedes os at vejlede et yngre par via Whatsapp

med noget, der minder om et brevkassesvar," forklarer Lise, der sætter pris på at rådgivningen er foregået skriftligt, så hun har tid til at forstå spørgsmålene og få sproglig hjælp.

Lange arbejdsdage, vold og machokultur

Behovet for undervisning i ægteskab og parforhold er stort i Peru, forklarer hun.

"Mange par har det svært: Begge parter arbejder omkring 48 timer hver uge, der er meget fysisk og psykisk vold i hjemmene, der er utroskab og en udpræget

machokultur, hvor kvinderne laver det meste husarbejde og tager sig af børnene."

Familieprojektet løber over tre år

Den lutherske kirke, som LM arbejder sammen med i Peru, har fået bevilliget penge og arbejdskraft til et familieprojekt over tre år.

Der er ansat en lokal leder og tre lokale facilitatorer foruden det danske par, der har givet familierådgivning og ægteskabsundervisning i Danmark i mange år før deres udsendelse.

"Vi føler os stadig usikre,

Lise og Frederik underviser online på ægteskabskurset.

og at vi ofte famler os frem i forhold til både det kulturelle og det sproglige. Det bliver heller ikke lettere af, at alt indtil videre foregår

virtuelt," siger Lise.

"Men kaldet er intakt, og vi er overbevist om, at vi også i denne henseende er i Guds gode hånd." *kbr*

RACHEL THORUP JENSEN ►► Jeg skrotter ikke Gud, når noget går mig imod, men jeg råber til ham

Alt i naturen minder mig om Gud

Sønderjyske Rachel finder fred i Guds ledelse på sine småture i haven

AF OLE SOLGAARD

Vandet risler gennem den snoede bæk i den smalle og idylliske slugt lige neden for et landligt hus nær Hoptrup i Sønderjylland, hvor 36-årige Rachel Thorup Jensen bor sammen med sin mand, David, og deres tre børn.

Rachel bevæger sig ofte rundt i denne fredelige slugt, når hun taler med Gud. Ja, nogle gange råber hun også højt.

Åbne og lukkede døre

Som færdiguddannet pædagog og mor til to fandt hun i 2014 et årsvikariat i en børnehave. Her græd hun ofte i bilen på vej på arbejde og følte sig usikker på, om hun slog til i sit fag. Efter det år og et barn mere søgte hun i et bredere felt og blev tændt af en stilling som jobkonsulent. Hun følte virkelig, at Gud åbnede en dør, da hun både kom til første og anden jobsamtale. Men hun endte alligevel med at få et afslag. Det var en af de gange, hun råbte sine frustrationer til Gud.

Kort efter fik hun en tidsbegrænset halvtidsstilling som pædagog på et beskyttet værksted for voksne udviklingshæmmede. Det var svært for hende at være taknemmelig, for hun var ikke færdig med at være skuffet over Guds ledelse i jobsituationen.

"Der gik noget tid, inden

"Det gør ikke Gud mindre, at jeg indimellem bliver skuffet," siger Rachel Thorup Jensen, der ser mange billeder på Gud i naturen.

det: Herren er en evig Gud, skaber af den vide jord ... Han giver den udmattede kraft ... De, der håber på Herren, får nye kræfter, de får vinger som ørne. Det forvisser mig om, at Gud har styr på det hele."

Omgivet af bibelvers

Rachel beskriver sig selv som et visuelt og følelsesorienteret menneske. Og hun mener ikke, at den tilgang til livet og troen er hverken mere eller mindre rigtig end andre tilgange.

Hun er ikke typen, der kan sidde stille og læse i Bibelen ret lang tid ad gangen. Derimod omgiver hun sig med små bibeldryp i sit hjem og lægger vægt på at lære bibelvers udenad. Både på dørkarmene og ved kaffemaskinen kan man læse bibelord, der minder hende og familien om Guds tanker.

Rachels liv med Gud går op og ned. Hun undres stadig over Guds ledelse. Og selv om hun ikke har "styr på tingene", deler hun gerne ud af sit trosliv, både når hun er begejstret og taknemmelig, og når hun er frustreret og falder i synd.

"Jeg synder både søndag og mandag. Men jeg er en tilgivet synder, der frit kan stå og lede mennesker i lovsang, selv om søndag morgen var alt andet end idyl, og jeg har mine indre kampe," siger Rachel, der er med i Haderslev Frimenighed, hvor hun er lovsangsleder.

Jeg faldt til ro i den stilling. Men spørgsmålet var der stadig: Hvorfor blev der åbnet en dør, som så alligevel blev lukket?"

I de syv måneder, hun var der, tog en kollega hånd om Rachel og tog hende i "mesterlære", så hun blev modnet og fik ny tro på egne evner inden for pædagogfaget. Det åbnede døren til et barselsvikariat på en STU (Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse). Hun var først glad, men det blev ikke et let år, og Rachel var i en periode bange for at blive fyret.

"Jeg havde svært ved at

leve op til mine egne forventninger og tænkte: 'Hvorfor skal jeg have det job, når jeg ikke kan finde ud af det?' Jeg følte ikke, at jeg slog til hverken som fagperson eller som mor."

Efter flere oplevelser af skiftevis åbnede og lukkede døre og flere råbture ved bækken blev hun i 2018 fastansat på STU. Der arbejder hun stadig og trives med det.

Båret på ørnevinger

"Undervejs har jeg lært, at jeg skal lade Gud lede mig og bøjse mig for ham, uanset om jeg forstår ham eller ej.

Gud leder os ikke uden om smerte, men han går med gennem smerten. Så går jeg i stedet rundt herude og synger Taizé-sangen: 'Vent kun på Gud, hans dag er nær! Vent kun på Gud, fat mod, vær trol!'"

"Det gør ikke Gud mindre, at jeg indimellem bliver skuffet. Jeg tror ikke på, at noget er tilfældigt, heller ikke mit jobforløb. Jeg tror på 'Gud-fældigheder'. Intet sker, uden at Gud er med i det. Han er den suveræne. Jeg skrotter ikke Gud, når noget går mig imod, men jeg råber til ham."

FOTO: OLE SOLGAARD

Mange tyrkere besøger ny kristen hjemmeside

Kristne i Tyrkiet kæmper mod fordomme fra muslimer på de sociale medier

Den almindelige opfattelse i Tyrkiet er, at en tyrker er muslim. Islam er det grundlæggende og samlende i nationalidentiteten og det, som alle kender og bliver opdraget i. Tyrkiet har 82 millioner indbyggere og under 10.000 protestantiske kristne, så mange kender ingen kristne og har kun begrænset viden om kristendommen.

Det mærker Ihsan Özbek,

der er leder af landets største protestantiske kirkenetværk.

"Vi kæmper mod fordomme og stereotyper om kristne. Det er vores største udfordring her i landet for at nå mennesker med evangeliet," siger han.

"Den almindelige tyrker tror, at vi tilbeder tre guder, at vi tilbeder et menneske, at Bibelen er forfalsket, og

at kristendommen er fra Vesten."

Livechat giver svar

En af måderne, fordommene bekæmpes på, er gennem Radio Shema, som LM og Norea samarbejder med. Radio Shemas programmer og tilstedeværelse på sociale medier handler blandt andet om at gøre tyrkerne klogere på, hvad kristen-

dommen reelt er – og svare på en masse spørgsmål.

Derfor har folk fra Radio Shema oprettet det kristne forum HristiyanForum.net, hvor 40 frivillige sidder og svarer på livechatten 24/7, mens der også ligger artikler og videoer med undervisning om den kristne tro.

"Visionen er at give svar på de spørgsmål, folk stiller om kristendommen, og give

tyrkere en mulighed for at se kristendommens svar på alt det, der sker i verden. Vi ønsker, at så mange mennesker som muligt må finde svar på deres spørgsmål, møde Jesus og komme til tro på ham – og det bærer allerede frugt," fortæller Sarah, der er en af initiativtagerne bag hjemmesiden. Den gik i luften i januar 2021 og har allerede haft 3.500 besø-

gende, der hver bruger mere end ti minutter på siden.

Men sociale medier og ord gør ikke det hele.

"Vi beder for muslimerne og elsker dem i ord og handling. Og der kommer nye til vores kirker. De lærer os at kende, hører vores ord og mærker vores kærlighed og møder Jesus. Gud er i gang i Tyrkiet," siger Özbek begejstret.

TEMA | EN DEL AF FÆLLESSKABET

BENJAMIN ESBJERG ►► Vi skal ikke være bedste venner med alle, men vi skal signalere, at vi virkelig kan lide hinanden

Fællesskab og mulighed for at sætte præg er afgørende for unge

Psykolog med baggrund i LMU har forsket i unges tilknytning til frivillige foreninger

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

"Et fællesskab, hvor man føler, man er en del af familien, og hvor man føler, at det kan give nogle andre relationer, end man ellers har i livet. Den dér relation, hvor man er værdsat uden betingelser og føler sig uundværlig, står i kontrast til, hvad de unge ellers oplever."

Ordene kommer fra Benjamin Esbjerg. Han er psykolog på Ringe Kost- og Realskole og har i nogle år været en del af LMU i Odense. I sit speciale fra 2018 var hans fokus netop på, hvad der får unge til at føle sig tilknyttet et frivilligt arbejde. Men han har også selv slået sig på LM og mærket, at der ikke var nogen, der opdagede, at han var væk, da han gik ned med en depression.

"Min historie er ikke unik, og problemet er heller ikke unikt for LMU i Odense. Kirken verden over kæmper med denne udfordring: Hvordan skaber vi et fællesskab, som ikke bare giver plads til de unge, men som gør dem til en værdsat del af fællesskabet?"

Afgørende punkter

Benjamin Esbjerg har selv en del af svaret i sit speciale. Med udgangspunkt i et spørgeskema og tre interviewpersoner drager han nogle konklusioner, som han med visse forbehold også mener, kan overføres til kristent arbejde:

"En kirke er helt unik på det punkt, at vi taler om en sandhed, der er større end

At være en værdsat del af fællesskabet er vigtigt for alle mennesker – ikke mindst unge, mener psykolog Benjamin Esbjerg. Her er det hygge og aktiviteter på ungdomskonferencen Mission19.

os – også selv om vi ikke er i kirke. Vi er ikke bare en del af en kirke. Vi er også Guds elskede børn. Men i mine studier blev jeg overrasket over, hvor dybt og meningsfuldt et fællesskab andre kan have i almindeligt foreningsarbejde. Der er rigtig mange områder – måske flere, end vi tror – hvor kirke og foreningsarbejde minder om hinanden."

Specialets interviews er med tre unge, der har tilknytning til henholdsvis spejderarbejde, en gymnastikforening og en kulturklub. Her går fire aspekter igen: De beskrev alle i forskellig grad deres organisation som en slags familie, som de var følelsesmæssigt tilknyttet, forpligtet på

og påvirket af, og som hjalp dem til at finde deres personlige identitet.

"De fire punkter er afgørende, hvis unge skal føle sig tilknyttet i dag. På mange måder er der ikke noget nyt i dem. De vil jo gerne føle, at det, de gør, har en værdi, at de er en del af noget større, og at de bliver set," siger han og uddyber, at det først og fremmest handler om at forstå generationen, som han i nogen grad selv er en del af, hvis ikke man skal tale forbi hinanden:

"De er passionerede og vil gerne gøre en forskel. De er åbne for religion og kultur og er ikke tilfredse med den måde, man altid har gjort tingene på. Og så er de totalt præget af præstationskultur. Derfor er det også en generation, hvor man er, hvad man gør. Mit selvværd er afhængig af, hvilken karakter jeg har fået, hvor mange venner jeg har, eller hvor godt det går med kæresten."

En del af familien

Skal man vælge ét af punkterne ud, er Benjamin Esbjerg ikke i tvivl. Det vigtigste for de unge i dag er, at de føler sig som en del af familien.

"Når jeg kigger på dem,

der har forladt kirken eller skiftet menighed, er det ikke mit indtryk, at det handler om teologi og tro først og fremmest. Det er et fællesskabsspørgsmål. Derfor kan vi ikke klare os med hygge og god stemning, for det har andre også."

Han er overbevist om, at det er afgørende, at lederne i en menighed går foran og viser en oprigtig interesse i dem, der kommer ind ad døren.

"Vi skal ikke være bedste venner med alle, men vi skal signalere, at vi virkelig kan lide hinanden," siger han og peger på, at LM kan noget unikt her, fordi der er flere generationer samlet.

Det handler også om at vise, at lederne i forsamlingen ikke er bedre kristne end andre.

"Der skal ikke være et heligt skær over lederne, men et åbent fællesskab. Hvis lederen er på en piedestal, signalerer det, at jeg skal være på en bestemt måde for at være god nok. Det stiller et krav til lederen om, at man gør et nummer ud af, at man er på rejse med sin tro."

Sætte et præg

Han peger også på, at der skal være plads til, at de

hæng, der bliver ændret..

"Det er vigtigt for den unge generation, at de føler sig hørt. For de unge er det ekstremt vigtigt, at de føler, at fællesskabet har tillid til dem og siger, 'vi lader dig få dette ansvar, selv om vi ved, at tingene ikke bliver, som de plejer at være,'" forklarer han og opfordrer til, at man overvejer, hvilke rammer man ikke vil give afkald på, og hvilke rammer der er plads til at ændre på.

Han medgiver, at der er et dilemma i, at der er visse opgaver i en menighed, som bare skal løses, mens man samtidig skal give frihed, men tilføjer:

"Frihed betyder først og fremmest, at man føler sig som en del af processen. At ens idé blev hørt, respekteret og overvejet – og så fik man måske alligevel ikke lov at sætte stolene på en ny måde af en god grund."

Ingen ringede

For Benjamin Esbjerg selv var det ikke først og fremmest en følelse af ikke at kunne sætte sit præg på tingene, der betød et farvel til LM. Han var engageret på bestyrelsesniveau i Odense LMU, da han fik en depression.

"Af forskellige grunde kom jeg ikke i en periode. Men jeg hørte ikke fra nogen. Jeg fik bare lov at glide ud. Havde nogen bare sendt en sms eller ringet, så havde det gjort en enorm forskel, fordi det havde vist, at nogen tænkte på mig," mener han.

"Jeg havde en ven fra efterskolen, der spiste en pizza med mig og så håndbold. På den måde signalerede han, at det var værd at investere i vores relation," husker han og peger på det vigtige i, at mennesker i det kristne fællesskab fra hjertet viser, at man er en vigtig del af fællesskabet.

"Jeg ved, at andre end mig har haft det på samme måde. De lidt ældre har lært, at man ikke skal spørge så meget, men der er en generation nu, der har det godt med at blive spurgt."

Af forskellige grunde kom jeg ikke i en periode. Men jeg hørte ikke fra nogen. Jeg fik bare lov at glide ud. Havde nogen bare sendt en sms eller ringet, så havde det gjort en enorm forskel, fordi det havde vist, at nogen tænkte på mig

Benjamin Esbjerg

unge kan sætte deres præg på tingene.

"Man skal være klar til at sige, at tingene ikke behøver være, som de plejer. Er man ikke klar til det, kan det være mere skadeligt end gavnligt. For hvis vi alligevel ikke vil ændre ved den måde, vi gør tingene på i dag, giver vi folk falske forhåbninger," siger han og tilføjer, at der kan være en sorgproces for dem, der plejer at komme i en sammen-

Gode råd

- Hold øje med, hvem I ikke har set i noget tid i fællesskabet, og tag kontakt. Bare en kort telefonsamtale eller sms kan betyde meget.
- Lad unge i menigheden være en del af planlægninger og processer, så de kan sætte deres eget præg.
- Overvej, hvad I er villige til at ændre på, så der er plads til nye.
- Gå foran som det gode eksempel, der taler med alle generationer i fællesskabet.

TEMA

MATHIAS R. JEFSEN-HANSEN ►► Som kristne er vi Kristi legeme. Derfor ærer vi Gud ved at have omsorg for hinanden

Det var naturligt for dem at vise omsorg

Mathias Jepsen-Hansen er meget positiv over den måde, LM-kirken i Skjern tog imod ham og hans familie på, da de flyttede dertil sidste sommer. Men han mener også, man som tilflytter har et ansvar

AF KAJA LAUTERBACH

"Det er vigtigt at modtage tilflyttere til menigheden med omsorg og interesse. Det har alle mennesker brug for, når de kommer nyt sted hen."

Det siger Mathias Richard Jepsen-Hansen, der er præst i LM-kirken i Skjern og tilføjer, at man som minimum kan gå hen til dem, præsentere sig og sige hej ved kirkekaffen, hvor ingen efter hans mening skal have lov til at stå alene.

"Det kan virkelig gøre en positiv forskel. Og vi skal også huske på, at vi som kristne er Kristi legeme. Derfor ærer vi Gud ved at have omsorg for hinanden."

Også kulturbestemt

Mathias har selv erfaringer med at være tilflytter til en menighed, da han og hans familie for lidt over et år siden flyttede fra Hvidovre Frimenighed til LM-kirken i Skjern. Det har givet ham en masse tanker om og erfaringer med at komme ind i fællesskabet.

Han var blevet ansat som præst i Skjern-frimenigheden, og det gjorde situationen lidt særlig.

Familien Jepsen-Hansen er faldet godt til i LM-kirken i Skjern. Ud over Kathrine, Mathias og sønnen Vilhelm kom datteren Solvej til i sommer.

"Stillingen som præst i kirken havde været ledig i over et år, så de havde ventet på mig længe, og derfor gav de den måske ekstra gas i forhold til at tage imod os," siger han.

Men han mener bestemt, man kan lære noget af Skjernboernes tilgang, når der flytter nye til. Han oplever nemlig, at der er en generel kultur, hvor det er naturligt at komme hinanden ved.

"Her kan folk godt finde på at ringe på, hvis de lige er i nærheden. Og så hjælper det også, at man bor mindre spredt, end man gør i København, og man har mindre travlt," siger han.

Plads til hele familien

Selv om Mathias tydeligt fornemmede, at han som nyansat præst var et bønnesvar – og at det var virkelig stort for nogen – blev hans familie – hustruen Kathrine og deres søn, Vilhelm – ikke bare set som præstens påhæng, men det var i høj grad hele familien, der blev taget imod.

"Her er den positive lavkirkelighed i LM en stor fordel. Selv om jeg var ansat præst, var jeg ikke præstEN, der var dumpet ned fra en fremmed planet. Jeg er leder for menigheden sammen med hyrderådet," siger han.

"Det giver plads til, at hele familien kan være en naturlig del af menigheden. Jeg har bare nogle flere opgaver end de andre, fordi jeg er ansat og derfor kan bruge mere tid på menighedsar-

Det er menighedsledelsens ansvar frimodigt at spørge ind til, hvad de nye kan bidrage med. Ansvar betyder imidlertid også, at de skal være lydhøre over for nye ideer og ikke afvise noget, bare fordi det er anderledes, end man plejer at gøre

Mathias R. Jepsen-Hansen

du får," opfordrer han.

"Tag imod invitationer og inviter igen. Få folk på besøg og brug tid sammen med dem, så I lærer hinanden bedre at kende."

I en by som Skjern, hvor mange i menigheden bor tæt på hinanden, er det også vigtigt at tage sig tid til en snak, når man mødes på gaden i stedet for bare at rende hurtigt videre, mener han og minder om, at der jo også er alle mulige andre anledninger til at være sammen i menigheden ud over søndagsgudstjenesterne. For eksempel børneklub-

bejdet. Desuden har jeg qua min uddannelse nogle andre faglige kompetencer, menigheden kan trække på."

Skal komme nedefra

Familien Jepsen-Hansen oplevede, at medlemmerne i LM-kirken i Skjern tog de første initiativer til at mødes ud over gudstjenesterne.

"Vi fik en række invitationer til mad og kaffe, og det var en stor hjælp til at komme godt ind i fællesskabet, at man ikke kun skulle lære hinanden at kende til kirkekaffen," siger Mathias.

Den unge frimenighedspræst mener ikke, den slags kan og skal organiseres frem af menighedsledelsen.

"Hvis det skal være naturligt, skal det komme nedefra, men derfor kan man godt italesætte fra ledelsens side, at det er vigtigt at være opmærksomme på, hvordan man tager imod nye i menigheden," siger han.

"Man ved jo som oftest, hvis der er nogen, der er på vej til at flytte til byen, så man kan være klar til at byde dem velkommen."

Sig ja tak til invitationer

Lige gyldigt hvor klar en menighed er til at byde nye velkommen, har de nytilkomne også et ansvar for at komme ind i fællesskabet, minder Mathias om.

"Måske er man en af de introverte typer, der har svært ved at stå og snakke over kirkekaffen, men så har man så meget mere grund til at sige ja tak til de invitationer, man får, så man får mulighed for at lære folk at kende i små grupper," siger han og fortæller, at de har spist hos nogle, han kun havde talt få sætninger med.

"Det gør en forskel at ses ud over søndag formiddag. Spring derfor ud i det og tag imod den fremstrakte hånd,

ben, bedemøder, bibelkredse, planlægningsmøder og meget mere.

At kunne bidrage

"Når man kommer til et nyt sted, betyder det rigtig meget for mange at føle sig brugbar," siger Mathias.

Han tilføjer, at som frimenighedspræst er han ikke i tvivl om, at det er menighedsledelsens ansvar frimodigt at spørge ind til, hvad de nye kan bidrage med.

"Ansvar betyder imidlertid også, at de skal være lydhøre over for nye ideer. Man skal måske ikke tage imod hvad som helst, men heller ikke afvise noget, bare fordi det er anderledes, end man plejer at gøre," siger han.

"Men i en lavkirkelig frimenighed er det hele flettet sammen, og det betyder, at nytilkomne også gerne må dele deres evner og nådegaver med menighedsledelsen. Det giver nemlig ejerskab at bringe sig selv i spil."

For mange mennesker kan det være svært at begynde i en stor menighed, hvor der i princippet ikke er brug for dem, mener Mathias. I forlængelse heraf peger han på, at mange LM-kredse og -frimenigheder har nogle muligheder og en styrke, som de skal være bevidst om:

"Rigtig mange steder er LM-menigheden det lille sted, hvor der både er brug for alle, og hvor man kan byde ind med nære fællesskaber."

Når nye kommer til

Gode råd til menigheden

- Tag initiativ til at mødes ud over gudstjenesterne.
- Inviter på mad og kaffe.
- Vis omsorg og interesse.
- Tag på spontane besøg – eller indled en snak, når I mødes på gaden.
- Vær lydhøre over for nye ideer.

Gode råd til tilflytteren

- Tag imod invitationer – og inviter igen.
- Tag dig tid til en snak, når I mødes på gaden.
- Fortæl menighedsledelsen, hvad du kan bidrage med.

►► Måske er man en af de introverte typer, der har svært ved at stå og snakke over kirkekaffen, men så har man så meget mere grund til at sige ja tak til de invitationer, man får, så man får mulighed for at lære folk at kende i små grupper

Mathias R. Jepsen-Hansen

TEMA

BIRGER DANIEL PETERSEN ►► For mig er besøg ikke noget, der skal organiseres af menigheden. Det kommer helt af sig selv

Birgers besøgstjeneste

LM's tidligere landssekretær, Birger Daniel Petersen, har gennem mange år haft særligt øje for at besøge ældre og ensomme

AF KARIN BORUP RAVNBORG

"Jeg kan godt bare finde på at ringe og spørge: 'Du så så trist ud, sidst vi så hinanden. Er der noget galt? Må jeg komme på besøg?' eller 'Det er længe siden, jeg har set jer. Har I det godt?'"

Ordene kommer fra LM's tidligere landssekretær gennem mange år, Birger Daniel Petersen, der startede sin ansættelse i LM i 1972 som ungdomssekretær og siden havde forskellige stillinger i LM, inden han i 2012 gik på pension.

I de mange år som ansat i LM og siden som pensionist har han helt naturligt taget på besøg hos andre. Det kan være nogle, han ikke har set længe – som oftest mennesker, han har lært at kende gennem et langt arbejdsliv i missionens tjeneste, tidligere naboer eller folk fra menigheden. Det kan være gamle og ensomme, som er blevet for svage til at komme i missionshuset og nu sidder på byens plejehjem og trænger til et besøg.

"Her i corona-tiden drøftede vi i vores LM-kreds, om man skulle organisere det sådan, at alle – også dem, som det var længe siden, man havde set – fik en opringning: 'Hvordan går det?' Men for mig er det ikke noget, der skal organiseres.

►► Hvis et menneske er i nød, må man tage af sted. Så har jeg sat mig ned og snakket med dem og delt et bibelord fra Gud med dem. Det drejede sig jo om, at de skulle bjærges hjem til Himlen. Sådan er det bare

Birger Daniel Petersen

Omsorgen for andre er ikke noget, Birger Daniel Petersen har fra fremmede. Hans far var kendt af alle i Nexø, og der blev ofte sendt bud efter ham til en sjælesørgersk samtale, når et menneske lå for døden.

besøger, der bestemmer. Man må have en god fornemmelse for, hvad der er brug for.

Jeg har som regel tænkt på forhånd, at jeg gerne vil læse et bibelord – ofte har jeg tænkt på et bestemt ord til den enkelte, men det kan af og til ændre sig ud fra, hvordan samtalen går. Først snakker vi lidt: 'Hvordan går det dig? Du var til læge i sidste uge, hvordan gik det? Har du haft besøg?' og alt det der indledende. Og så snakker vi om Jesus," siger han.

Mange stjernestunder
Som pensionist har Birger Daniel Petersen tid til at besøge andre, men han har aldrig set det som noget, der var svært at finde tid til, eller som krævede et særligt offer af ham – snarere tværtimod.

"Gennem besøgene har jeg fået rigtig mange 'stjernestunder', hvor mennesker har givet noget af sig selv og vidnet om livet med Gud. Jeg kom for at give dem et bibelvers, men det var den anden vej, velsignelsen kom. Det har aldrig været noget, jeg har set som en tjeneste eller en del af mit arbejde. Jeg vil jo bare gerne tjene Jesus. Det er det, det hele handler om."

Det kommer helt af sig selv. Hvis jeg får den tanke, at jeg skal ringe til nogen eller besøge dem, så gør jeg det. Jeg tror et eller andet sted på, at Gud Helligånd minder mig om det," siger han.

Bibeltimer for sykkredsen
Det begyndte for næsten 50 år siden i LM's missionshus i Nansensgade i København, hvor Birger Daniel Petersen lige var blevet ansat som ny ungdomssekretær.

"En af de første opgaver, jeg fik, var, da damerne fra sykkredsen spurgte, om jeg kunne komme og holde bibeltimer for dem. Det var pensionister, der sad hver mandag og strikkede tøj til børn på børnehjemmet i Surinam og andre steder. Det var jo ikke ifølge det, der stod i min arbejdsbeskrivelse som ungdomssekretær," siger han med et lunt glimt i øjet.

Men de jævnlige møder med syddamerne hver fjortende dag betød, at den unge sekretær fik en god

kontakt med mange mennesker og åndelige samtaler på tværs af generationerne – noget, han i dag ser tilbage på med stor taknemmelighed.

"Det gjorde jo, at jeg fik et tæt forhold til dem, og så gav jeg dem mange be- deemner omkring LM's arbejde. Når de så blev for gamle eller svage til at komme i sykkredsen, tog jeg ud og besøgte dem i hjemmet eller på plejehjemmet. Det blev naturligt for mig at have omsorg for dem. Nogle af dem har jeg jo fulgt helt til graven," siger han.

"Hellig-Kristians" søn

Han har ofte besøgt en syg eller haft sjælesørgersamtaler med en døende – "hjulpet dem til at dø" – som han selv udtrykker det.

"Hvis et menneske er i nød, må man tage af sted. Så har jeg sat mig ned og snakket med dem og delt et bibelord fra Gud med dem. Det drejede sig jo om, at de skulle bjærges hjem til Him-

len. Sådan er det bare."

Omsorgen for andre er ikke noget, han har fra fremmede. Birger Daniel Petersens egen far, Kristian, var cykelhandler i Nexø på Bornholm og prædikant i LM. Han var kendt af alle i byen – "Cykel-Kristian" eller "Hellig-Kristian" blev han kaldt – og der blev ofte sendt bud efter ham til en sjælesørgersk samtale, når et menneske lå for døden.

"Det var ikke altid lige sjovt som barn at blive kaldt 'Hellig-Kristians' søn, men i dag har jeg stor respekt for det, som min far gjorde. Han tog ud og hjalp alle slags mennesker – uanset om de var troende eller ej. Når far fortalte om det, sagde han: 'Jesus er død, også for den, som har bandet hele sit liv.' Det gjorde stort indtryk på mig som dreng."

Vil gerne tjene Jesus

Den samme respekt og omsorg for andre mennesker forsøger Birger Daniel Petersen at tage med sig rundt,

Når man kommer ud i et hjem, er det altid den, man besøger, der bestemmer. Man må have en god fornemmelse for, hvad der er brug for. Det vigtigste er at lytte og få den anden til at snakke

Birger Daniel Petersen

når han er på besøg.

Det vigtigste er at lytte til den, man besøger, og få den anden til at snakke, understreger han.

"Når man kommer ud i et hjem, er det altid den, man

KIRKE ▶

TOM HANSEN ▶▶ Nu er min fortid i fængslet pludselig en fordel, fordi jeg kan snakke med og forstår dem, der kommer i Café Exit – jeg ved, hvad de gennemgår og har brug for

Mødte Guds tilgivelse i fængslet

Alt håb var ude for Tom, der afsonede en dom for drabsforsøg. Men et besøg i kirken gav ham en ekstra chance og starten på et nyt liv

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Der var musestille, da omkring 50 tilhørere i Grønnevang Kirke i Hillerød tirsdag den 12. oktober fik et unikt indblik i en verden, de fleste ikke ønsker at stifte bekendtskab med. Her lyttede de til et foredrag med den 51-årige ex-fange Tom Hansen, der fortalte om, hvordan han, der aldrig før havde begået en voldelig handling, pludselig stod med en dom på syv års fængsel for drabsforsøg på sin daværende kæreste.

"Jeg ville jo ikke slå hende ihjel, men vi kunne ikke finde ud af at tale sammen, og specielt jeg havde svært ved at sætte ord på mine følelser," siger han.

Den ene fejl

Tom fortæller åbent og ærligt om "den ene fejl", der gjorde, at han på et splitsekund blev revet ud af sin hidtil trygge tilværelse, ført væk af politiet i håndjern og indsat i Vridsløselille Statsfængsel sammen med nogle af landets mest hårdkogte forbrydere.

"Mit liv var helt almindeligt. Født og opvokset på

▶▶ Efter koncerten var der en masse, der kom hen og klappede mig på skulderen, takkede mig for sangen og min ærlighed. Jeg troede, jeg havde ødelagt mit liv, men de her mennesker var med til at give mig en chance til. Så blev jeg også nødt til at tilgive mig selv for at komme videre

Tom Hansen

Ex-fangen Tom Hansen foran Grønnevang Kirke i Hillerød, hvor han holdt foredrag om sit liv før, i og efter fængslet.

Falster med en god og trykbarndom. Udlært maskinarbejder på en sukkerfabrik med den samme arbejdsplads i 25 år. Jeg havde ingen anelse om, hvad det ville sige at sidde i fængsel, havde aldrig gjort noget kriminelt eller kendt nogen, der sad i fængsel."

Han og kæresten købte hus og havde, set udefra, et godt liv. Men dårlig kommunikation sled på forholdet. Efter 19 år kunne han ikke sige fra, og det kulminerede en dag, hvor han i frustration endte med at trække en pude ned over ansigtet på hende. Kæresten blev naturligvis forskrækket og tilkaldte politiet, som kom og anholdt ham.

"Jeg ville jo bare have hende til at tie stille," sukker han.

Ingen kontakt

Mens retssagen kørte, sad Tom varetægtsfængslet i 19 måneder, hvor han var isoleret 23 ud af døgnet 24 timer. Han måtte ikke ringe ud og havde ingen kontakt med omverdenen.

"Det var mærkeligt sådan at blive 'pillet ud' af mit liv. Der var ikke nogen, der vidste, hvor jeg var, og jeg mi-

stede alt: hus, kæreste, omgangskreds, job og hele min opsparing," fortæller han.

Han blev kendt skyldig i drabsforsøg og ikke hustruvold, som ellers ville have givet ham en betydeligt mildere straf. Da retssagen var forbi, stod han med en regning til sagsomkostningerne på 300.000 kroner og en dom på syv års fængsel. Han blev kørt ind i det lukkede fængsel i Vridsløselille i håndjern og med lænker om benene, mens en masse tanker fløj gennem hans hoved: "Hvordan skal jeg nogensinde klare det her?" og "Når jeg at se mine gamle forældre i live igen?"

"Jeg havde set en masse film om vold og overgreb i fængsler, så jeg var frygtelig bange," siger Tom, der dog ikke selv blev overfaldet i fængslet, men oplevede masser af vold på nærmeste hold.

"Der eksisterer et underligt hierarki blandt fangerne, hvor de øverste er dem, der har slået en anden ihjel eller sidder inde for drabsforsøg. Det gælder dog ikke, hvis det er kvinder eller børn, man har slået ihjel. Der ryger man nederst – medmindre det er ens kone eller kære-

ste. Så er det helt o.k., for 'De har jo nok selv fortjent det'. Det lyder mærkeligt, men det er sådan, det er."

De nederste i hierakiet blev ofte tæsket af de andre fanger eller tvunget til at smugle mobiltelefoner ind i fængslet, fortæller han. Alle gik i en konstant frygt for at gøre noget forkert og falde udenfor.

Med i Fangekoret

Midt i denne verden af nådesløshed bildte Tom sig selv ind, at han var den værste forbryder af alle, og at der ikke var en plads til ham i samfundet, når han en dag slap ud af fængslet. Da mødte han Guds tilgivelse på en helt særlig måde. Vendepunktet kom en søndag, hvor fangerne blev inviteret med til gudstjeneste i fængslets kirke. Det med Gud og kirke var ellers ikke lige Toms kop te, som han udtrykker det:

"Organisten – en rødhåret, lidt for frisk kvinde stak hovedet ind i min celle og spurgte, om jeg havde lyst til at komme med over i kirken. Vi skulle synge og hygge os. Jeg tænkte ikke, der var noget at synge og hygge sig over. Og jeg havde ikke lyst

til at høre præsten fortælle mig, hvor skidt et menneske jeg var. Det kunne jeg godt selv finde ud af inde i min celle."

Den rødhårede organist viste sig at være Louise Adrian, der leder Fangekoret, som består af nuværende og tidligere indsatte fra landets fængsler. Hun lokkede med gratis kage, og da der ikke var andet at lave, fulgte han med. Det viste sig at blive hans livs bedste beslutning. Han kom med i Fangekoret, og Louise Adrian opfordrede ham til at skrive en sang om sine oplevelser i fængslet: *En fejl begået*. Det blev starten på vejen mod tilgivelse og et nyt liv for Tom.

Gud tilgiver alt

"Jeg glemmer aldrig første gang, jeg var med Fangekoret ude at synge. Det var i Stege Kirke, hvor jeg sang solo på min sang foran 300 mennesker. Jeg sad og lyttede til præsten, der talte om, at Gud tilgiver alt, og det var jo det, jeg havde brug for. Efter koncerten var der en masse, der kom hen og klappede mig på skulderen, takkede mig for sangen og min ærlighed og ønskede mig held og lykke frem-

Café Exit

Café Exit blev oprettet af Apostelkirken i København i 2007 på initiativ fra leder af Fangekoret Louise Adrian i samarbejde med kirkens sognepræst Niels Nymann Eriksen og en flok fængselspræster.

Caféen hjælper tidligere indsatte med at komme tilbage i samfundet igen og driver også projekter i fængslerne.

I dag er Café Exit vokset til at have tre afdelinger – i København, Odense og Aarhus – med i alt 13 ansatte og 140 frivillige (mentorer, bisiddere med mere).

FOTO: KARIN BORUP RAVNBORG

over. Jeg troede, jeg havde ødelagt mit liv, men de her mennesker var med til at give mig en chance til. Så blev jeg også nødt til at tilgive mig selv for at komme videre."

Der er nu gået fire år, siden Tom blev løsladt fra fængslet, og han synger stadig i Fangekoret, som holder koncerter i hele landet. Desuden er han ansat som projektmedarbejder i Café Exit i København, der er et udslusningstilbud for tidligere straffede.

"I Café Exit blev jeg mødt som mig selv og ikke som min forbrydelse. Og nu er min fortid i fængslet pludselig en fordel, fordi jeg kan snakke med og forstår dem, der kommer i caféen – jeg ved, hvad de gennemgår og har brug for," siger han.

"Jeg vil sige, at jeg har et meget bedre liv i dag, end jeg havde, før jeg kom i fængsel. Dengang kunne jeg ikke sætte ord på mine følelser. Nu tager jeg rundt og holder foredrag. Jeg er utrolig heldig, at jeg har et godt job og et sted at bo. Og jeg føler et ansvar for at hjælpe andre indsatte, så de også har mulighed for at få et godt liv."

UNDERVISER TIL PRÆSTESEMINARIUM

På Phnom Penh Bible School uddannes kommende præster og ledere til kirken i Cambodja.

Du kommer til at undervise i bibelfag og teologiske fagområder på bachelorniveau samt være mentor for nogle af de studerende.

Du skal have en teologisk kandidat/-mastereksamen og gerne erfaring med undervisning, ledelse eller menighedsplanning.

Ansøgningsfrist: snarest muligt.

Læs hele stillingsbeskrivelsen på dlm.dk/job/missionaer. Kontakt gerne missionskonsulent Bent Olsen på bo@dlm.dk / 41 57 82 37.

LEJLIGHEDER I AARHUS

TÆT PÅ NATUREN - I BYEN

- Gratis Parkering
- Tæt på indkøb
- Egen nyttehave

Hejredalsparken.dk
Vi har boligerne - Kom med din hverdag

TEOLOGISK UNDERVISER TIL KURSER I TANZANIA

Vi søger en teolog til en ny stilling som underviser – og på sigt kursusleder – i de nye kursusfaciliteter i Iringa. I samarbejde med den lutherske kirke tilbydes kurser til præster, evangelister og ledere.

Dine opgaver:

- Undervise i bibelfag og teologiske fag
- Tilrettelægge og gennemføre kurser
- Udvikle nye kurser og kursusformer

Stillingen ønskes besat hurtigst muligt. Læs mere på dlm.dk/job

Jakobs
**Blomster-
forum**

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

Tidsskrifter og blade

I LM's arkiv ligger der en del ekstra eksemplarer af indbundne tidsskrifter og blade.

Hvis nogen samler på et eller flere af disse blade og eventuelt ønsker at få suppleret op med manglende eksemplarer, kan vi måske opfylde sådanne ønsker. I givet fald vil vi gerne have en forespørgsel snart.

Det gælder Budskabet (1865), Kristeligt Børnetidende (1875), Juleneget (1923), Børnenes Juleneg (1939) samt det norske tidsskrift Fast Grunn (1947).

Årstallet i parentes er bladets første udgivelsesår. Vi har dog ikke alle bladene fra første udgivelsesår.

Eventuel henvendelse på 40843214 eller chr@lund.ac.

Heragården er et botilbud for dig med autisme, der ønsker et meningsfuldt liv
Vi arbejder ud fra det kristne livs- og menneskesyn

HERAGÅRDEN

Heragården | Koustrup Alle 15B | Lind | 7400 Herning | +45 96 27 31 00 | post@heragaarden.dk | Heragaarden.dk

Lærer søges

Vi søger en lærer i perioden 1. december 2021 og resten af skoleåret indtil sommerferien 2022.

Du har en relevant uddannelse og gerne erfaring med de ældste elever. Der er tale om et fast skema. Matematik i 7. og 9. klasse, engelsk i 4. klasse samt støtteundervisning. Du skal desuden være klasselærer i 7. klasse sammen med dansklæreren.

Skolen er inde i en spændende periode med nye pædagogiske tiltag og udvidelser. Vi bliver i de kommende år flere elever og flere medarbejdere.

Vi er en skole med et kristent værdigrundlag og forventer, at du arbejder aktivt med på dette.

Hvis du har lyst til at vide mere om den ledige stilling, så ring til skoleleder Christian Bruun (31392102).

Ansættelse sker i henhold til gældende overenskomst mellem Lærernes Centralorganisation og Finansministeriet.

Ansøgningen skal være skolen i hænde senest onsdag den 10. november 2021 og sendes med bilag til skoleleder Christian Bruun cbr@thomasskolen.dk.

Thomasskolen er en kristen friskole i Skovlunde. Vi har 280 elever fra 0.-9. klasse og 35 medarbejdere. Skolen vægter den kristne profil højt og har et højt fagligt niveau og en god trivsel.

penta byg a/s
HOVED- OG TOTALENTREPRISER

pentabyg.dk

MINDEORD

Ebbe Kaas vidste, at han at han var på vej, hjem til Himlen.

Han døde den 1. juli på hospice i Esbjerg, 61 år gammel. Den sidste tid var hård, men samtidig en god tid, hvor han fik lov til at tage afsked og sige på gensyn, med familie og venner. Med stor viljestyrke nåede han at besøge sin gamle mor på Bornholm.

Ebbe blev født og voksede op i Østerlars. Livet igenem, så han LM som sit åndelige hjem.

Børnearbejdet blev en af hans første opgaver. Han var velsignet med en evne til at fange børns og unges interesse.

Ebbe blev uddannet som lærer 1985. Han så muligheden i den kristne friskolesag og engagerede sig i oprettelsen af KPI.

I 1989 blev han lærer på Efterskolen Solgården og efter tre år forstander på Sædding Efterskole.

Ebbe så det som en opgave, da friskolen i Brændstrup i Sønderjylland manglede en ny skoleleder i 2007. Friskolen var i positiv udvikling, og det fortsatte under Ebbes lederskab. Han fortsatte som skoleleder, indtil sygdom satte en stopper for det.

Ebbe var videbegærlig og ønskede at opleve verden. Han havde altid noget med hjem, som han kunne bruge i undervisningen eller til en andagt.

Æret være Ebbes minde.

*Johannes Rasmussen
Brændstrup*

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Hvis det er længere end 1.000 anslag inklusive mellemrum, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

LivogJob

LivogJob er er for unge med særlige behov, hvor vi har:

- STU uddannelse
- Beskyttet beskæftigelse
- Botilbud med 16 pladser for 17-30-årige
- Tilgængelighed for alle
- Kristent værdigrundlag og en kristen etik

Se mere på livogjob.dk eller ring 54441705

Konferencechef dansk oase

DanskOase søger en Konferencechef til en nyoprettet stilling med tiltrædelse pr 1. januar 2022 eller snarest muligt derefter.

Som Konferencechef i DanskOase bliver din hovedopgave, at vi igen får afholdt SommerOase som den store familiefest, men også at der på SommerOase skabes rammer som DanskOases store netværk bidrager til at fylde ud. Dernæst er LederOase naturligt en del af dit ansvarsområde, samtidig med at du også bidrager til videreudvikling af andre konferencer.

Ansøgningsfrist er den 12. december 2021.

Ansøgning uploades via www.unikrecruitment.dk, hvor stillingsopslaget er vist. Hvis du har spørgsmål til stillingen er du meget velkommen til at kontakte Generalsekretær i DanskOase Ruben Dalsgaard på tlf 22 85 22 59 eller Michael Kjærgaard på: mk@unikrecruitment.dk, +45 2222 4000

UNIK
recruitment

MIRJAM SJÆLLAND ► Bogen er fyldt med inspiration fra forfatterens egen livsvandring, som også kan blive til glædeskilder, der kan springe i dit og mit liv

Åbner øjnene for livets glædeskilder

BOGANMELDELSE
AF MIRJAM SJÆLLAND
LÆRER

Uffe Kronborg:
Glædens symfoni
Credo 2021

304 sider – 299,95 kroner

Leder du efter glæden i dit liv? Er den blevet væk, eller ønsker du bare at mærke den mere? Forfatteren kommer ikke med letkøbte svar til dig, der er grebet af bekymring, men tilbyder følgeskab på livets vandretur i søgen efter glædens kilder. Selv har han vandret gennem mørke og ind i sindets afkroge, rejst på flere breddegrader, trawlet Bibelen tynd, ledt efter spor i arven fra både den lutherske, den keltiske og andre traditioner og samlet erfaring, han øser gavmildt af i *Glædens symfoni*.

Vi tages med til skabel-

sens morgen og oplyses i skæret af Skaberens ansigt om vores værdifuldhed, og hvordan vi må se på os selv med Guds nådige og kærlige øjne. Her kan vi igen få øje på vores sande identitet, som i vores tid let udviskes. Vi er formet, ønsket og elsket. Ved livets opståen slås en grundlæggende glædestone an i bogen.

Bogen er fyldt med inspiration fra forfatterens egen livsvandring, som også kan blive til glædeskilder, der kan springe i dit og mit liv: Bønner, musik, salmer, digte, et væld af citater, metaforer, faste og hvile som en aktiv handling. Forfatteren kaster især lys på naturen som Guds store katedral, hvor vi med troens øjne kan sanse Gud og mærke hans kærtegn og nærvær. Men også glæden ved musikken har en stor plads. Til slut føres vi frem til den ultimative glæde bag dødens forhæng, hvor afslutningen på livets symfoni vil blive åbenbaret.

I *Glædens symfoni* har jeg med taknemmelighed fået øje på endnu flere glædeskilder fra glædens giver i mit jordnære liv. Når dette er sagt, kommer man som læser ikke hurtigt gennem denne indholdsricke bog. Det kan anbefales at fordøje bogen i mindre bidder, eventuelt dele læsning-

gen med en medvander, eller man kan bruge den som andagtsbog. Bogen rummer over 200 kildehenvisninger og er skrevet i en akademisk stil.

Og hvis du vil finde ud af, hvad Liverpool FC har med den kristnes livsvandring og glæde at gøre, må du selv læse bogen!

LEDER ►

Man rejser længst sammen

DET SIGES, AT man rejser hurtigst alene, men længst sammen. Vi lever i en kultur, der er stærkt optaget af individet. Mest tydeligt ses det i litteratur og film, der hylder den stærke ener. Den stærke cowboy, politimand eller militærperson, der ved egen magt vinder over en bande oprørere eller terrorister. Den ihærdige og stædige journalist eller borgerrettighedsforkæmper, der vinder over den forurenende fabrik eller politikere, der dækker over en forbrydelse.

Det stærke fokus på individet er ikke ubibelsk. Bibelen har også mange enere. Og så er der alligevel den væsentlige forskel, som den unge David sætter ord på, da han – tilsyneladende – ene mand, møder kæmpen Goliath: "Du kommer mod mig med sværd og spyd og krumsværd, men jeg kommer mod dig i Hærskarers Herres navn" (1 Sam 17,45). Bibelens enere er slet ikke alene, for de går i Herrens kraft og ikke i deres egen magt.

FOR TRODS DE mange bibelske enmandshære, er det ikke den stærke ener, som Bibelen først og fremmest holder frem. Det er tværtimod fællesskabet med Gud og med hinanden. Gud, der i sin treenige natur, selv er et fællesskab, har givet os til hinanden. Det er besværligt. Det kræver, at man bliver enige om, hvilken vej man skal gå. Men når man rejser flere sammen, kan man også hjælpe hinanden, når vejen bliver svær. I LM kender vi meget til fællesskab. I over 150 år har vi sammen drevet et vidt forgrenet arbejde, der er blevet til glæde og frelse for mange. Selv om der i tidens løb var mange stærke enere, kunne det ikke have lykkedes uden Guds velsignelse og fællesskabet. Fællesskabet har også lidt mange knæk, når debatterne var hårde. Nogle af dem blev så hårde, at de betød et farvel til mange af datidens unge.

DEN GENERATION AF unge, der er på vej ind i LM nu, vidner om, at Gud stadig kan og vil bruge LM. De unge LM'ere spørger måske i særlig grad efter fællesskab – præget som mange i deres generation er af at vokse op i en tid med et usundt stort fokus på individet.

Men de spørger ikke bare om plads nede bagved. De spørger efter mulighed for at præge fællesskabet og dermed gøre det til deres eget. Det er aldrig let at give plads. Den slags tager tid og kræver tillid. Det er meget hurtigere at rejse alene og gøre tingene selv – eventuelt sammen med sin egen generation, som man kender så godt. Men er der ikke plads til forandringer, er der ikke plads til den næste generation. Og er der ikke plads til den næste generation, går det ud over fællesskabet i det lange løb.

Nicklas Lautrup-Meiner
ansv. redaktør

SYNSPUNKT ►

Læren om tjenstedeling

AF PETER O.K. OLOFSON
VÅLSE

I *Tro og Mission* den 15/10 2021 omtales, at temaet til forårets lærerårssamling er tjenstedeling. Herligt at kunne fordybe sig i Guds gode ordninger for mand og kvinde og nødvendigt at besinde sig på i disse år. Rimeligt åbenlyst har vi set Menighedsfakultetets knæfald for tidsånden på dette punkt, som lederen i Ordet og Israels blad november 2019 så rammede har beskrevet udviklingen.

Denne udvikling handler dybest set om kristologien. Hvad vi lærer om Jesus, afspejler sig i den måde, vi bygger menighed på. I menigheden afspejles, hvordan Jesus er hoved for os. Det afspejler sig i den måde, manden er hoved i menighedens forsamling på. Er man-

den ikke hoved, hvad er så Jesus? Er manden kun hoved i forhold til begrænsede områder i menighedens liv, hvad er så Jesus? I disse år ser vi en vildtvoksende forgrening af teologiske skud og vildtskud i for eksempel frimenighedsregi, indimellem alt det gode, sunde og opbyggelige.

I denne sammenhæng ville det være godt, hvis man på den kommende lærerårssamling om tjenstedeling kiggede nærmere på frimenighedernes vedtægter.

Ud fra et kendskab til tilfældige menigheders vedtægter er det åbenlyst, at nogle frimenigheders vedtægter afspejler en mere fuldtonende kristologi, hvor Jesus er herre i alle områder og skal lede os på alle områder, mens andre frimenigheders vedtægter afspejler en kvæstet kristologi.

KLIP ►

Principper for givertjeneste

AF CHRISTIAN S. HOLMGAARD
PÅ TILLIV.DK

Hos Paulus finder vi de tekster om at give i Ny Testamente, der kommer tættest på det, vi vil kalde givertjeneste i dag. Ud fra dem – tre tekster fra Første og Andet Korintherbrev – kan vi identificere nogle principper om givertjeneste:

- Alle kristne skal give. Det forventer Paulus, når han skriver til menigheden i Korinth, at de hver især skal lægge noget til side (1 Kor 16,2).
- Vi skal give regelmæssigt. Det fremgår af 1 Kor 16,2, hvor Paulus skriver til menigheden i Korinth, at de den første dag i ugen, altså søndag, skal lægge det til side, de vil give.
- Vi skal give efter evne. Det vil sige, at alle ikke skal give lige meget, men hvad

hver enkelt magter. Det kommer frem i 1 Kor 16,2, hvor det, der skal lægges til side, er så meget, som enhver har råd til.

- Vi skal give gavmildt. Samtidig, og i en vis spænding med det foregående punkt, fremhæver Paulus netop menighederne i Makedonien for at give over evne. Deres gave var et offer, fordi de gav ud af deres fattigdom. Dette står primært som en udfordring til dem, der har overflod, om at give mere (2 Kor 8,7).
- Vi skal give med et formål. Det vil sige, at vi skal give for at imødekomme en mangel, og ikke på grund af skyldfølelse eller påtrængenhed.
- Vi skal give med glæde og frivilligt. Ingen skal give under tvang. Tværtimod skal vi give med glæde (2 Kor 9,7) og frivilligt.

tro &
mission
inspiration | nærvær | holdning

FIND MERE ONLINE ▶

Unge mødte Gud i stilheden

Stilhed i sig selv er måske ikke en sjældenhed, men det er stilhed med Gud. Denne stilhed med Gud og refleksion satte rammen, da omkring 25 unge mødtes på LMU-retrætelejr.

dlm.dk/nyt

Børn hørte om den kristne tro

Elever og lærere fra Kiabakarl Bibelskole var på praktiktur rundt til 12 byer i nærheden af skolen. Især mange børn dukkede op til bibelundervisning og gudstjeneste.

dlm.dk/nyt

Hverdagsglimt

18/10/2021 | TRINE HAAHR MORTENSEN, VOLONTØR I CAMBODJA

To måneder er nu allerede fløjet af sted, hjemme i Danmark er efteråret trådt i kraft, og her er jeg ved at vænne mig til varmen. Der er sket meget, siden jeg stod med min 25 kg kuffert i Københavns lufthavn og sagde et hårdt på gensyn til min familie.

Vi startede med to ugers karantæne på et hotel i Phnom Penh. Jeg havde følelsen af at være i fængsel efterfuldt af en stor lettelse af frihed. ...

dlm.dk/blog

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

<p>Gennem uddannelsen til sexolog får familiekonsulent Kristian Andersen et sprog til at tale om det seksuelle</p> <p>..... 3</p>	<p>Et nyt børnekor starter i Kirken ved Søerne i august. De holdt deres første koncert på en kordag 9. oktober</p> <p>..... 2</p>	<p>Ex-fangen Tom Hansen er ansat som projektmedarbejder i Café Exit. Her er hans fortid i fængslet en fordel</p> <p>..... 9</p>
---	---	---

FOTO: ISTOCKPHOTO

TEMA

En del af fællesskabet:
 Det er vigtigt at vise interesse og omsorg for de andre i fællesskabet, siger psykolog Benjamin Esberg. Ungt præstepar glæder sig over den modtagelse, de fik, da de flyttede til Skjern, og Birger Daniel Petersen bruger tid på at besøge mennesker

..... 6-8

tro & mission

Inspiration | nærvær | holdning

18

29. OKTOBER 2021
ARGANG 121

▶▶ Jeg har altid beundret Jesus for, hvordan han turde give tid til den enkelte og ikke søge succes hos flest muligt på samme tid

Søren Skovgaard Sørensen

..... 2